

Sygn. akt II KK 353/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Klaudia Binienda

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie W. W.

skazanej z art. 165 § 1 pkt 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 22 czerwca 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w S.

z dnia 4 maja 2021 r., sygn. akt II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w P..**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w S. skierował w dniu 25 lutego 2021 r. do Sądu Rejonowego w S. akt oskarżenia o sygn. PR Ds (...) przeciwko W. W., którą oskarżył o to, że: w dniu 19 stycznia 2021 r. w S., woj. (...) wiedząc, że jest zarażona wirusem SARS-CoV-2 i będąc objęta na podstawie polecenia

telefonicznego od pracownika Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w S. obowiązkiem izolacji domowej spowodowała niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób w ten sposób, że opuściła miejsce pobytu w S. przy ul. N. i udała się do sklepu D. w miejscowości R., a także spotkała się z V. S., powodując tym samym zagrożenie zarażenia wielu osób wirusem SARS-CoV-2, tj. o przestępstwo z art. 165 § 1 pkt 1 k.k.

Do aktu oskarżenia prokurator dołączył, w trybie art. 335 § 2 k.p.k., wniosek o wydanie wobec W. W. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie wobec oskarżonej:

1. na podstawie art. 165 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. kary roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
2. na podstawie art. 43a § 1 k.k. świadczenia pieniężnego w wysokości 500 złotych na rzecz Funduszu P..

Sąd Rejonowy w S. uwzględniając, na podstawie art. 343 § 6 k.p.k., wniosek oskarżyciela publicznego, wyrokiem z dnia 4 maja 2021 r., sygn. akt II K (...);

1. oskarżoną W. W. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i za to na podstawie art. 165 § 1 pkt 1 k.k. skazał ją, zaś na podstawie art. 165 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. wymierzył jej karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;
2. na podstawie art. 37a § 1 k.k. i art. 43a § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne, zobowiązując ją do zapłaty 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu P..

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się z dniem 8 czerwca 2021 r.

Kasację od tego wyroku, na niekorzyść oskarżonej, wywiódł Prokurator Generalny zarzucając: „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. oraz art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu przez Sąd Rejonowy w S. złożonego wraz z aktem oskarżenia wniosku prokuratora o wydanie wobec W. W. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie jej określonej kary oraz środka kompensacyjnego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, podczas gdy oskarżonej zarzucono występki zakwalifikowany z art. 165 § 1 pkt 1 k.k., polegający na sprowadzeniu, w dniu 19 stycznia 2021 r.. powszechnego niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia wielu osób, poprzez spowodowanie szerzenia się choroby zakaźnej SARS-CoV2, zatem właściwym rzeczowo do rozpoznania sprawy jako Sąd I instancji był Sąd Okręgowy w P., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.”.

Występujący na rozprawie kasacyjnej prokurator poparła wniesioną w sprawie kasację, zmieniając jednak kierunek zaskarżenia wskazując, że została ona wniesiona w kierunku „na korzyść”, co - jak się wydaje ma tę konsekwencję, że w sprawie nie jest już możliwe wydanie wobec oskarżonej wyroku surowszego (którą to możliwość zdawał się dostrzegać prokurator w kasacji pisemnej).

W konkluzji wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna.

Uchybienie proceduralne polegające na rozpoznaniu sprawy przez sąd niższego rzędu w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu, stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., co skutkuje koniecznością uchylenia wyroku niezależnie od wpływu tego uchybienia na jego treść. W kasacji zasadnie wskazano na ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego w tej kwestii (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 5 maja 2003 r., sygn. akt IV KK 331/02, LEX nr 83975; z dnia 14 września 2005 r., sygn. akt IV KK

283/05, LEX nr 200307; z dnia 26 września 2011 r., sygn. akt II KK 165/11, LEX nr 960521). Nie ulega więc wątpliwości, że obowiązkiem każdego sądu, także w postępowaniu prowadzonym w trybie konsensualnym, po wniesieniu aktu oskarżenia, jest skontrolowanie swojej właściwości, w tym także rzeczowej i w wypadku stwierdzenia swej niewłaściwości przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu. Temu obowiązkowi Sąd Rejonowy w S. zadość niestety nie uczynił. Nie dostrzegł bowiem, że zarzucany W. W. czyn zakwalifikowany został w akcie oskarżenia jako występki z art. 165 § 1 pkt 1 k.k. (to, czy taka kwalifikacja jej zachowania, skądinąd budząca poważne wątpliwości jest trafna, nie ma na tym etapie postępowania znaczenia). Tymczasem, stosownie do treści art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., to nie sąd rejonowy lecz sąd okręgowy jako sąd wyższego rzędu, orzeka w pierwszej instancji w sprawach o występki m.in. z art. 165 § 1, § 3 i § 4 k.k.

Skoro zaś mimo tego Sąd Rejonowy w S. przedmiotową sprawę rozpoznał w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, skutkowało to rozpoznaniem jej przez sąd niższego rzędu, z pogwałceniem reguł kształtujących zasady właściwości rzeczowej. Uchybienie takie zaś – jak już powiedziano wcześniej - stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą, wymienioną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. W konsekwencji zaskarżony przedmiotową kasacją wyrok Sądu Rejonowego w S. został wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego, regulujących zasady określania właściwości rzeczowej sądu orzekającego.

Stąd wyrok ten należało uchylić a sprawę przekazać do rozpoznania, jako właściwemu rzeczowo i miejscowo, Sądowi Okręgowemu w P..